

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za razvoj

2012/2323(INI)

23.9.2013

MNENJE

Odbora za razvoj

za Odbor za pravne zadeve

o spremljanju prenosa zakonodajnih pooblastil in nadzoru držav članic nad izvajanjem izvedbenih pooblastil Komisije (2012/2323(INI))

Pripravljaivec mnenja: Gay Mitchell

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za razvoj poziva Odbor za pravne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- ob upoštevanju svoje zakonodajne resolucije z dne 1. decembra 2011 o skupnem besedilu, ki ga je odobril Spravni odbor, o Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1905/2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja (PE-CONS 00059/2011 – C7-0379/2011 – 2010/0059(COD))¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. junija 2011 Uredbi (ES) št. 1905/2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja: pridobljene izkušnje in obeti za prihodnost²,

O izvedbenih aktih

1. opozarja, da je Parlament v primeru instrumenta za razvojno sodelovanje in drugih instrumentov za financiranje zunanjega delovanja od leta 2006 poleg uradnih pristojnosti nadzora, ki veljajo za izvajanje ukrepov, izvajal postopek „demokratskega nadzora“ v obliki političnega dialoga s Komisijo o osnutkih ukrepov; vendar ugotavlja, da so izkušnje Parlamenta s to prakso mešane in je bil njegov vpliv na odločitve Komisije omejen;
2. poudarja, da izvedbeni akti na področju razvojnega sodelovanja pogosto temeljijo na predhodnih posvetovanjih s tretjimi stranmi, zato jih je v poznejši fazi uradnega postopka komitologije težje spreminjati; zato poudarja, da bi bilo pravočasno obveščanje Parlamenta in dialog z njim, o čemer institucije trenutno razpravljajo v luči predvidenih novih instrumentov za financiranje zunanjega delovanja za obdobje 2014–2020, pomemben korak k učinkovitejši rabi nadzornih pristojnosti Parlamenta;
3. meni, da je pogosto zelo kratek čas med predstavitvijo predlogov izvedbenih aktov in njihovim sprejetjem s strani Komisije težko uskladiti z delovnimi metodami Parlamenta;

O delegiranih aktih

4. kar zadeva instrumente za financiranje zunanjega delovanja, opozarja na svojo odločitev iz zakonodajne resolucije z dne 1. decembra 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 1905/2006, da bo vztrajal pri uporabi delegiranih aktov, kadar koli gre za strateške politične odločitve glede financiranja in načrtovanja; v pričakovanju instrumenta za razvojno sodelovanje za obdobje 2014–2020 znova poudarja, da pomembnih političnih odločitev, zlasti tistih v zvezi s prednostnimi področji in okvirnim dodeljevanjem finančnih sredstev v širšem smislu, ni mogoče sprejemati na ravni izvedbenih aktov; znova poudarja dejstvo, da sodelovanja zakonodajalcev pri takih odločitvah ni mogoče obravnavati kot mikroupravljanje;
5. meni, da so delegirani akti posebno koristni na področju zunanje politike, saj združujejo okrepljeno demokratično legitimnost z odzivnim in prožnim sprejemanjem odločitev;

¹ UL C 165 E, 11.06.13, str. 109.

² UL C 380 E, 11.12.12, str. 51.

vendar poudarja, da je treba zlasti v primeru širokih in zapletenih finančnih instrumentov, kakršen je instrument za razvojno sodelovanje, možna področja sodelovanja jasno opredeliti v temeljnem aktu;

6. nasprotuje argumentu, ki ga navaja Komisija v svojem sporočilu o prvem pregledu stanja pri izvajanju programa poenostavitve za večletni finančni okvir 2014–2020 (COM(2012)0531), sprejetem 20. septembra 2012, da bi uporaba delegiranih aktov za instrumente za financiranje zunanjega delovanja, ki jo predlaga Evropski parlament, onemogočila doseganje pomembnih ciljev učinkovitosti, prožnosti in poenostavitve;
7. ugotavlja, da pomanjkanje sodne prakse v zvezi s členom 290 in merili, ki so v njem določena, otežuje doseganje soglasja zakonodajalcev glede razmejitve med izvedbenimi in delegiranimi akti v primeru instrumentov za financiranje zunanjega delovanja, ki nimajo klasičnih značilnosti zakonodaje regulativnega značaja.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	17.9.2013
Izid končnega glasovanja	+: 26 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Keith Taylor, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Philippe Boulland, Enrique Guerrero Salom, Edvard Kožušník, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Judith Sargentini
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Emma McClarkin, Jarosław Leszek Wałęsa, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska